

Høringsnotat

- nåverdiberegning av fremtidige utskiftingskostnader for tekniske installasjoner i bygninger tilhørende kraftanlegg

1. INNLEDNING OG SAMMENDRAG

Formuesverdien av kraftanlegg over 10 000 kVA beregnes som nåverdien over uendelig tid av et gjennomsnitt av de fem siste års normerte salgsinntekter fratrukket blant annet *nåverdien av fremtidige utskiftingskostnader for avskrivbare driftsmidler tilknyttet kraftanlegget*.

I forbindelse med statsbudsjettet for 2009 vedtok Stortinget å skille ut faste, tekniske installasjoner i forretningsbygg og andre næringsbygg som egen saldogruppe med avskrivningssats på 10 prosent, gjeldende fra og med inntektsåret 2009 (saldogruppe j).

Det er derfor nødvendig å endre forskriftsreglene for formuesberegning av kraftanlegg, ettersom nåverdiberegningen av fremtidige utskiftingskostnader for driftsmidler i kraftanlegg delvis bygger på inndelingen i saldoavskrivningsreglene.

Departementet foreslår at fast, teknisk installasjon henført til saldogruppe j som er

anskaffet fra og med inntektsåret 2010 skal behandles separat ved formuesberegningen, på tilsvarende måte som andre avskrivningsgrupper. Videre foreslår departementet en overgangsregel som innebærer at faste, tekniske installasjoner anskaffet før 1. januar 2010 blir behandlet som en del av bygget, tilsvarende formuesberegningen for inntektsåret 2008 og tidligere inntektsår.

Med forslaget vil kraftverkseier *isolert sett* få et høyere fradrag for fremtidige utskiftingskostnader når tekniske installasjoner i bygninger tilknyttet kraftanlegget blir skiftet ut og ved nyanskaffelser. Forslaget vil derfor over tid gi lavere formuesverdi på kraftanleggene, som gir et redusert eiendomsskattegrunnlag, sammenlignet med dagens regler.

Forslaget må imidlertid ses i sammenheng med at fradraget for driftskostnader ved beregning av formuesverdien av kraftanlegget vil være lavere etter innføringen av den nye avskrivningsgruppen fra inntektsåret 2009, fordi utskifting av fast, teknisk installasjon normalt skal aktiveres for senere avskrivninger (og ikke lenger kan fradragsføres direkte). Dette vil isolert sett bidra til å øke formues- og eiendomsskattegrunnlaget.

Departementet antar at provenyvirkningene av forslaget er svært begrenset, bl.a. fordi de nye avskrivningsreglene ikke påvirker behandlingen av særskilte driftsmidler i kraftanlegg som avskrives lineært etter skatteloven § 18-6 (dammer, kraftstasjon, tunneler, generatorer, maskinteknisk utrustning i kraftstasjon mv.). Fast, teknisk installasjon i bygninger som nå skal føres på saldogruppe j, utgjør derfor en svært liten andel av kraftanleggenes verdi. Også maksimums- og minimumsreglene hindrer større utslag i eiendomsskattegrunnlaget.

Kraftanlegg med generatorer som har en samlet påstemplet merkeytelse under 10 000 kVA, blir ikke påvirket av departementets forslag.

2. GJELDENE RETT

2.1 Formuesverdsetting av kraftanlegg

2.1.1 Bakgrunn og formål

Metoden for taksering av kraftanlegg ble innført ved kraftskattereformen i 1997, jf. Ot.prp. nr. 23 (1995-96) kapittel 11 og Innst. O. nr. 62 (1995-96) med senere endringer. I forarbeidene er det lagt vekt på at formuesberegningsreglene skal bygge på klart definerte størrelser som i minst mulig grad skal gi rom for skjønn, blant annet for å unngå tvister om takseringen.

Siktemålet med takseringsreglene er å komme frem til markedsverdien eller den objektiviserte verdien av kraftanlegget. Taksten beregnes for det enkelte verk ved hjelp av en nåverdiberegning. Markedsverdien til et kraftverk skal reflektere

verkets forventede, framtidige netto inntjeningsmuligheter. Et kraftverks markedsverdi kan uttrykkes som nåverdien av alle forventede, framtidige inntekter fratrukket nåverdien av alle framtidige kostnader knyttet til kraftproduksjonen. For en korrekt beregning av markedsverdien må det blant annet gjøres fradrag for anslåtte utgifter til å skifte ut driftsmidlene over en ubegrenset tidshorisont.

2.1.2 Hovedtrekk

Etter skatteloven § 18-5 første ledd skal kraftanlegg med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse på 10 000 kVA eller mer verdsettes til antatt salgsverdi pr. 1. januar i ligningsåret ved taksering av fremtidige inntekter og utgifter over ubegrenset tid.

I hovedtrekk beregnes formuesverdien av slike kraftanlegg som nåverdien over uendelig tid av et rullerende gjennomsnitt av de fem siste års normerte salgsinntekter fratrukket driftskostnader, konsesjonsavgift, eiendomskatt og grunnrenteskatt for kraftverket. I tillegg fratrekkes nåverdien av fremtidige kostnader til utskifting av driftsmidler tilknyttet kraftanlegget etter nærmere bestemmelser. Forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (FSFIN) kapittel 18-5 inneholder nærmere detaljregler om formuesverdsetting av kraftanlegg.

Nåverdiberegningen av fremtidige utskiftingskostnader for driftsmidler i kraftanlegg er nærmere omtalt i punkt 2.1.3.

Formue i kraftanlegg med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse under 10 000 kVA, settes til skattemessig verdi pr. 1. januar i ligningsåret, jf. skatteloven § 18-5 femte ledd. Slike kraftanlegg blir ikke påvirket av forslagene som fremmes i dette høringsnotatet.

Ettersom kun et mindre antall kraftverkseiere er formuesskattepliktige, har verdsettelsesreglene i skatteloven § 18-5 størst praktisk betydning for utskrivning av eiendomsskatt, jf. punkt 2.3 under.

2.1.3 Nærmere om beregning av fremtidige utskiftingskostnader for driftsmidler i kraftanlegg

Framtidige utskiftingskostnader skal fastsettes for alle avskrivbare driftsmidler som utgjør en del av kraftanlegget, og som i henhold til skattemessige avskrivningsregler må anses å ha begrenset levetid, jf. skatteloven § 18-5 fjerde ledd og FSFIN § 18-5-8.

For det første skal det beregnes fremtidige utskiftingskostnader for særskilte driftsmidler i kraftanlegg som avskrives lineært etter skatteloven § 18-6. De særskilte driftsmidlene utgjør kraftstasjon, dammer, rørgater og tunneler, jf. skatteloven § 18-6 første ledd bokstav a. Videre skal maskinteknisk utrustning i

kraftstasjon, generatorer, rør, foring i sjakt/tunnel, luker og rister etc. avskrives lineært etter § 18-6 første ledd bokstav b.

For det andre skal det beregnes fremtidige utskiftingskostnader for driftsmidler til knyttet kraftanlegget som avskrives etter de ordinære avskrivningsreglene i skatteloven kapittel 14.

I Ot.prp. nr. 23 (1995-96) er det lagt til grunn at driftsmidler som avskrives lineært etter skatteloven § 18-6 utgjør anslagsvis 80-85 prosent av kraftanleggets verdi.

Nåverdiberegningen av fremtidige utskiftingskostnader for driftsmidler i kraftanlegg er nærmere definert i FSFIN § 18-5-8 flg. Det skal beregnes utskiftingskostnad *for hvert enkelt driftsmiddel* i kraftanlegget, jf. Ot.prp. nr. 23 (1995-96) side 138 flg. Dette gjelder i prinsippet også for det enkelte driftsmiddel som avskrives på samlesaldo, dvs. saldogruppene a til d.

Nåverdiberegningen av fremtidige utskiftingskostnader for det aktuelle driftsmidlet beregnes etter følgende formel:

$$(1) \quad C \frac{(1+r)^{(n-t)}}{(1+r)^n - 1}$$

der:

- C er prisjustert investeringskostnad
- r er kapitaliseringsrente
- t gjenstående levetid for driftsmidler som er i bruk
- n levetid for fremtidige driftsmidler

Investeringskostnaden for fremtidige utskiftninger av et driftsmiddel settes normalt lik sist observerte historiske anskaffelseskostnad på takseringstidspunktet, oppjustert med konsumprisindeksen, jf. FSFIN § 18-5-9 første punktum. Dersom driftsmidlet er ervervet før 1. januar 1997, settes investeringskostnaden til den verdien som er lagt til grunn for driftsmidlet i den skattemessige åpningsbalansen pr. 1. januar 1997, der kroneverdien oppjusteres med konsumprisindeksen fra 1. januar 1997 til 1. januar i takseringsåret.

Rentesatsen settes til gjennomsnittet av renten på statskasseveksler med 12 måneders gjenstående løpetid, beregnet på grunnlag av inntektsåret og de to foregående inntektsårene tillagt 3 prosentpoeng, korrigert for gjennomsnittet av årlig inflasjon for de samme inntektsårene, målt etter endringen i den gjennomsnittlige konsumprisindeksen fra året før, jf. FSFIN § 18-5-3 fjerde ledd og § 18-8-4. For inntektsåret 2008 er ratesatsen fastsatt til 5,1 prosent.

Gjenstående levetid for driftsmidler som er i bruk settes normalt til skattemessig gjenstående levetid, jf. skatteloven § 18-5 fjerde ledd og FSFIN § 18-5-10, jf. § 18-5-

11. De særskilte driftsmidlene i kraftanlegg (som avskrives lineært etter skatteloven 18-6), driftsmidlene i § 14-41 saldogruppe g (kraftledninger og elektroteknisk utrustning i kraftforetak) og saldogruppe i (forretningsbygg) har i tillegg egne bestemmelser om *minste gjenstående levetid*, jf. skatteloven § 18-5 fjerde ledd nest siste og siste punktum. For særskilte driftsmidler i kraftanlegg som avskrives lineært etter § 18-6, kan den gjenstående levetid som er utledet av avskrivningsreglene fravikes dersom ligningsmyndighetene på bakgrunn av befarung finner å måtte legge til grunn en annen gjenstående levetid for driftsmidlet.

Skattemessig levetid for fremtidige driftsmidler som avskrives lineært etter skatteloven § 18-6 settes lik den lovforutsatte levetiden for de aktuelle driftsmidlene, jf. FSFIN § 18-5-11 annet ledd. For driftsmidler som saldoavskrives etter skatteloven § 14-41, settes levetiden i de ulike avskrivningsgruppene etter skatteloven § 14-43 til:

- avskrivningsgruppe a og b: 5 år
- avskrivningsgruppe c: 7 år
- avskrivningsgruppe d: og e: 8 år
- avskrivningsgruppe f: 14 år
- avskrivningsgruppe g: 31 år
- avskrivningsgruppe h: 38 år
- avskrivningsgruppe i: 67 år

For driftsmidler som avskrives etter avskrivningsgruppene a til d kan fremtidige utskiftingskostnader beregnes samlet med en gjennomsnittlig levetid på syv år.

2.2 Eiendomsskatt på kraftanlegg

Eiendomsskatt er en kommunal skatt. Det er kommunestyret i den enkelte kommune som bestemmer hvorvidt det skal skrives ut eiendomsskatt i kommunen, og hvilke eiendommer innenfor lovens ramme som skal omfattes av skatten, jf. lov 6. juni 1975 nr. 29 om eignedomsskatt til kommunane (eigedomsskattelova) §§ 2, 3 og 4. Videre er det kommunale organer som forestår utskrivning og innkreving av eiendomsskatt.

Etter hovedregelen i eignedomsskattelova § 8 skal eiendomsskatt skrives ut på grunnlag av ”*verdet (taktsen) som egedomen vert sett i ved likninga året før skattåret*”. Bestemmelsen er kun satt i kraft for anlegg for produksjon av elektrisk kraft, jf. kgl.res. 27. juni 2003 nr. 799.

Dette innebærer eksempelvis at eiendomsskatt på kraftanlegg for skattåret 2009 skal skrives ut på grunnlag av anleggenes formuesverdi fastsatt ved ligningen for inntektsåret 2007. Reglene om formuesberegning av kraftanlegg er omtalt i punkt 2.1 over.

Eiendomskattelova § 8 fjerde ledd inneholder imidlertid en begrensingsregel som innebærer at det enkelte kraftanleggs eiendomsskattegrunnlag ikke kan være lavere eller høyere enn henholdsvis 0,95 kroner pr. kWh og 2,35 kroner pr. kWh av anleggets gjennomsnittlige produksjon over en periode på syv år (de såkalte *minimums-* og *maksimumsreglene*). Dersom anlegget har vært i drift i færre enn sju år, legges gjennomsnittet for disse årene til grunn.

Minimums- og maksimumsreglene gjelder ikke kraftanlegg med generatorer som har en samlet påstemplet merkeytelse under 10 000 kVA.

Eiendomsskatten utgjør minimum 2 promille og maksimum 7 promille av eiendomsskattegrunnlaget, jf. eiendomskattelova § 11.

2.3 Utskillelse av faste, tekniske installasjoner i bygg; saldogruppe j

2.3.1 Utskillelsen av faste, tekniske installasjoner i en egen saldogruppe j for separat avskrivning

Fram til inntektsåret 2009 ble fast, teknisk installasjon i næringsbygg avskrevet sammen med bygget med en sats på 2 prosent for forretningsbygg (saldogruppe i) og 4 prosent for øvrige næringsbygg (som avskrives i saldogruppe h sammen med anlegg). Slike installasjoner ble ved lov 12. desember 2008 nr. 99 skilt ut i en egen saldogruppe med en avskrivningssats på 10 prosent, jf. skatteloven §§ 14-41 og 14-43 første ledd bokstav j.

Faste, tekniske installasjoner skal avskrives under ett for hver bygning, jf. skatteloven § 14-41 fjerde ledd tredje punktum.

Departementet viser til Ot. prp. nr. 1 (2008-2009) kapittel 13 og Innst. O. nr. 1 (2008-2009) kapittel 13 for en nærmere omtale av de nye avskrivningsreglene, som er gitt virkning fra og med inntektsåret 2009.

2.3.2 Overgangsregler

Ved utskillelsen av faste, tekniske installasjoner i en egen saldogruppe, fant departementet det nødvendig å vedta overgangsregler for hvordan eksisterende saldoverdier for avskrivningsgruppe i) og h) skal fordeles mellom hhv. saldoen for bygg og saldoen for tekniske installasjoner.

Departementet sendte 30. januar 2009 forslag til utfyllende forskriftsbestemmelser på høring. I høringsnotatet foreslo departementet en todelt løsning. Når det gjelder bygg som er yngre enn 10 år foreslo departementet en splitting av saldoen basert på historisk kostpris. For bygg som er eldre enn 10 år ble det foreslått en sjablonmessig fordeling der 40 prosent av saldoverdien henføres til ny saldo for faste, tekniske installasjoner, mens 60 prosent henføres til saldoen for bygget for øvrig.

Samtlige av høringsinstansene som innga realitetsmerknader uttalte seg kritiske til departementets forslag om splitting av saldo på bakgrunn av historisk kostpris. Begrunnelsen var særlig administrative/ligningstekniske og ressursmessig hensyn. Den vedtatte forskriftsendingen av 20. august 2009 medfører at sjablonregelen normalt kommer til anvendelse for alle bygg som er skattemessig aktivert for avskrivningsformål før 31. desember 2008, jf. FSFIN § 14-41-1.

Når det gjelder bygg som er skattemessig aktivert, eller som har skiftet eier, etter 31. desember 2008, skal kostpris legges til grunn for fordelingen. Overgangsreglene er gitt virkning fra og med inntektsåret 2009.

3. DEPARTEMENTETS VURDERINGER OG FORSLAG

3.1 Innledning

Med virkning fra og med inntektsåret 2009 er faste, tekniske installasjoner i bygninger skilt ut som en egen saldogruppe med en avskrivningssats på 10 prosent, jf. punkt 2.3.

Ettersom formuesberegningen av kraftanlegg etter skatteloven § 18-5 første ledd delvis bygger på gruppeinndelingen i saldosystemet, er det nødvendig å fastsette regler som angir levetid og fremtidig utskiftingskostnad mv. for driftsmidler omfattet av saldogruppe j (fast, teknisk installasjon).

Departementet forslag til hvordan faste, tekniske installasjoner i bygninger skal behandles ved formuesberegningen av kraftanlegg med en påstemplet merkeytelse over 10 000 kVA, fremgår av dette høringsnotatet.

3.2 Departementets vurderinger og forslag

a) Levetid og fastsetting av investeringskostnad - overgangsregler

Finansdepartementet foreslår at fremtidige utskiftingskostnader på tekniske installasjoner i bygg beregnes særskilt, og at levetiden settes til 20 år (tilsvarende om lag implisitt levetid for saldogruppe j i avskrivningsreglene, jf. omtale i Ot.prp. nr. 1 (2008-2009)). Det vises til forslag til FSFIN § 18-5-11 tredje ledd nytt siste strekpunkt.

Det kan imidlertid være vanskelig å beregne investeringskostnad og gjenstående levetid mv. for tekniske installasjoner som i dag er oppført i bygninger tilknyttet kraftanlegget. Nåverdiberegningen av fremtidige utskiftingskostnader for eksisterende tekniske installasjoner må eventuelt knyttes til hvert enkelt driftsmiddel *innenfor* hvert bygg. Historisk kostpris eller eksisterende avskrivningsgrunnlag for hele bygget gir ikke tilstrekkelig informasjon i denne sammenheng. Investeringskostnaden må fordeles mellom hhv. bygg og de ulike tekniske installasjonene i bygget, og anskaffelsestidspunkt for de ulike delene.

Det er ikke gitt at slik informasjon er kjent. En fordeling må eventuelt gjennomføres sjablonmessig.

Et alternativ er å sjablonmessig henføre en andel på 40 prosent av verdien på bygget som eget driftsmiddel (teknisk installasjon), tilsvarende overgangsregelen for fordeling av avskrivningsgrunnlag for bygninger ved innføringen av saldogruppe j. Ettersom det skal beregnes en fremtidig utskiftingskostnad for hvert enkelt driftsmiddel, må imidlertid dette grunnlaget fordeles på de *enkelte* tekniske installasjonene innenfor hvert bygg. Dette bør i utgangspunktet fastlegges i tråd med faktisk investeringskostnad, men en kan tenke seg at dette løses ved å skille ut eksisterende tekniske installasjoner i bygget som ett felles driftsmiddel som en overgangsordning. Dette kan imidlertid gi opphav andre problemer når de enkelte tekniske installasjonene innenfor det felles driftsmidlet skiftes ut, herunder justering og oppdatering av investeringskostnader og gjenstående levetid. Finansdepartementet anbefaler ikke denne sjablonløsningen.

Et annet alternativ er at tekniske installasjoner permanent blir regnet sammen med bygget ved formuesberegningen, slik verdsettelsen var før slike installasjoner ble utskilt som egen saldogruppe. En slik løsning vil imidlertid ikke være i samsvar med den etablerte metoden for fastsetting av formuesverdi på kraftverk (som tar utgangspunkt i den enkelte saldogruppe), og vil samtidig inneholde en systemmessig feil. En slik løsning vil innebære at en for tekniske installasjoner legger til grunn en levetid tilsvarende som for bygg (38 år/67 år), mens lovgiver i praksis har forutsatt at levetiden er omkring 20 år i avskrivningsreglene. Nye forskriftsregler bør ikke over tid sementere samme feil for nye installasjoner og ved utskiftinger. Departementet vil derfor ikke tilrå en slik permanent løsning.

Departementet foreslår i stedet en overgangsregel for eksisterende bygg med tilhørende tekniske installasjoner som innebærer at det ikke foretas en særskilt beregning av fremtidige utskiftingskostnader for tekniske installasjoner anskaffet før 1. januar 2010 ved formuesverdsettelsen, men at utskiftingskostnaden for slike "gamle" driftsmidler beregnes sammen med bygget tilsvarende beregningen for tidligere år. Departementet foreslår at skjæringstidspunktet settes til 1. januar 2010.

Dersom en teknisk installasjon i bygget som er anskaffet *før* 1. januar 2010 skiftes ut, må grunnlaget for beregning av den fremtidige investeringskostnaden for bygget for øvrig nedjusteres tilsvarende (ettersom en skiller ut en del av det opprinnelige driftsmidlet). Beregningsgrunnlaget for bygget bør i slike tilfeller reduseres med verdien av den nye installasjonen. Departementet viser til forslag til FSFIN § 18-5-9 nytt tredje ledd.

Eventuelle andre eksisterende tekniske installasjoner inngår som en del av beregningsgrunnlaget for bygget frem til de skiftes ut. Over tid vil dette føre til at

utskiftingskostnadene for de tekniske installasjonene skilles ut fra gjeldende utskiftingskostnader for den aktuelle bygningen.

b) Gjenstående levetid

Gjenstående levetid skal som hovedregel settes til skattemessig gjenstående levetid. Forslag til overgangsregler medfører at beregning av gjenstående levetid for bygget med eksisterende tekniske installasjoner forblir uendret. Ved utskifting eller anskaffelse av *ny* teknisk installasjon i bygget foretas det ingen endringer av selve byggets gjenstående levetid, mens den tekniske installasjonen, som da behandles som eget driftsmiddel, oppføres med full gjenstående levetid etter reglene i FSFIN § 18-5-10, se forslag til presisering av denne bestemmelsen.

Departementet har ikke oversikt over eventuelle investeringer i tekniske installasjoner i bygninger tilknyttet kraftanlegg som er foretatt i 2009.

Høringsrunden vil avdekke om det er nødvendig med en nærmere presisering av gjenstående levetid og investeringskostnader for slike investeringer.

c) Minste gjenstående levetid

Det er ikke fastsatt regler for minste gjenstående levetid for saldogruppe h (bygg og anlegg), jf. skatteloven § 18-5 fjerde ledd siste punktum. For saldogruppe i (forretningsbygg) er det imidlertid fastsatt en minste gjenstående levetid på 10 år. Etter departementets oppfatning er det ikke grunnlag for å foreslå bestemmelser om minste gjenstående levetid for faste tekniske installasjoner i bygninger.

4. ØKONOMISKE KONSEKVENSER

Forslag til løsning med overgangsregler innebærer at faste, tekniske installasjoner anskaffet før 1. januar 2010 blir behandlet som en del av bygget, tilsvarende formuesberegningen for inntektsåret 2008 og tidligere inntektsår. Med andre ord innebærer forslaget ingen endring for beregning av fremtidige utskiftingskostnader for *eksisterende* tekniske installasjoner sammenlignet med tidligere inntektsår.

Nyanskaffelser og utskiftinger av tekniske installasjoner fra og med 2010 skal etter forslaget behandles separat og på tilsvarende måte som andre avskrivningsgrupper ved formuesberegningen. Den økonomiske levetiden for bygg og forretningsbygg (tilhørende saldogruppene h og i) er i dag fastsatt til henholdsvis 38 år og 67 år, mens den økonomiske levetiden for tekniske installasjoner (saldogruppe j) er foreslått satt til 20 år, tilsvarende om lag implisitt levetid for tekniske installasjoner etter avskrivningsreglene. Ved utskifting av tekniske installasjoner (som tidligere ble plassert i saldogruppe h og i) vil kraftverkseier isolert sett få et høyere fradrag for fremtidige utskriftningskostnader. Dette vil gi en noe lavere verdsettelse av kraftanleggene, og dermed et lavere formues- og eiendomsskattegrunnlag.

Provenyvirkningene på eiendomsskatten og formuesskatten må imidlertid antas å være svært begrensede. For det første utgjør driftmidler som inngår i saldogruppe h og i (herunder tekniske installasjoner) en svært liten andel av et kraftanleggs verdi. Hovedtyngden av driftsmidlene i kraftanlegget består av dammer, tunneler, kraftstasjon, generatorer og maskinteknisk utrustning mv. som avskrives lineært etter skatteloven § 18-6. I Ot.prp. nr. 23 (1995-96) ble det forutsatt at om lag 80-85 pst. av den samlede realkapitalen i kraftanlegg ville gjelde disse særskilte driftsmidlene.

For det andre må forslaget også ses i sammenheng med at fradraget for driftskostnader ved beregning av formuesverdien av kraftanlegget vil være lavere etter innføringen av den nye avskrivingsgruppen fra og med inntektsåret 2009, fordi en utskifting av fast, teknisk installasjon normalt skal aktiveres for senere avskrivninger, og ikke lenger kan fradragsføres direkte. Dette vil isolert sett bidra til å øke formues- og eiendomsskattegrunnlaget.

For det tredje vil maksimums- og minimumsreglene hindre større utslag i grunnlaget for utskrivning av eiendomsskatt. Kraftverk som får eiendomsskatten beregnet etter minimums- og maksimumsreglene vil ikke bli påvirket av denne endringen. Endringen har videre liten betydning for utskrivning av formuesskatt, ettersom det i dag er svært få krafteiere som er formuesskattepliktige.

5. OPPRETNING AV FORSKRIFTSREGLER

5.1 FSFIN § 18-5-3 fjerde ledd

Ved forskriftendring 16. august 2005 nr. 894 ble bestemmelsen som angir metoden for fastsetting av normrente ved kapitalisering etter skatteloven § 18-5 niende ledd flyttet fra FSFIN § 18-8-5 til § 18-8-4. Henvisningen til denne bestemmelsen i FSFIN 18-5-3 fjerde ledd ble ikke endret tilsvarende.

Departementet foreslår derfor en teknisk oppretting av FSFIN § 18-5-3 fjerde ledd.

5.2 FSFIN § 18-5-9 første ledd

Ved endringsforskrift 10. desember 2001 nr. 1381, jf. Ot.prp. nr. 47 (1999-2000), ble reglene om rutinemessig befarings av kraftanlegg hvert tiende år opphevet, herunder FSFIN § 18-5-4 annet punktum.

Henvisningen i FSFIN § 18-5-9 første ledd til FSFIN § 18-5-4 annet punktum har ikke lenger noe innhold. Departementet foreslår derfor en teknisk oppretting av FSFIN § 18-5-9 første ledd.

6. IKRAFTTREDELSE

Det er nødvendig å avklare hvordan tekniske installasjoner i bygg skal behandles ved beregning av fremtidige utskiftingskostnader for driftsmidler i kraftanlegg fra og med inntektsåret 2009.

Departementet foreslår at de nye reglene trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2009.

Forslag til nye forskriftsregler får effekt for utskriving av eiendomsskatt fra og med skatteåret 2011.

Vedlegg: Utkast til endringsforskrift

Forskrift om endring i forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (skatteloven)

Fastsatt av Finansdepartementet xx. 2010 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 18-5 niende ledd.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 18-5-3 fjerde ledd skal lyde:

(4) I nåverdiberegningen benyttes en diskonteringsrente (realrente) som fastsatt i § 18-8-4.

§ 18-5-9 første ledd skal lyde:

(1) Investeringskostnader ved fremtidig utskifting av et driftsmiddel settes lik sist observerte historiske anskaffelseskostnad for det aktuelle driftsmidlet på *takseringstidspunktet*, der kroneverdien oppjusteres med konsumprisindeksen fra anskaffelsesåret til takseringsåret.

§ 18-5-9 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) *Ved utskifting av fast teknisk installasjon i bygning som nevnt § 18-5-11 femte ledd, skal grunnlaget etter første og andre ledd reduseres med kostpris for den nye faste tekniske installasjonen.*

§ 18-5-10 første ledd skal lyde:

(1) Gjenstående levetid for driftsmiddel som er i bruk i kraftanlegget, settes til gjenstående skattemessige levetid for driftsmidlet, jf. skatteloven § 18-6 første ledd og § 14-43 første ledd sammenholdt med forskriften § 18-5-11 *annet, tredje og femte ledd.*

§ 18-5-11 tredje ledd nytt siste strekpunkt skal lyde:

- avskrivningsgruppe j: 20 år

§ 18-5-11 nytt femte ledd skal lyde:

(5) Erverv og påkostninger foretatt før 1. januar 2010 på driftsmidler som henføres til avskrivningsgruppe j, skal bedømmes under ett sammen med bygget ved beregning av fremtidige utskiftningskostnader etter skatteloven § 18-5 fjerde ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2009.